

2013 r.

Fordon 40 lat później

1 stycznia 1973 przyłączenie Fordonu do Bydgoszczy

W ostatnim czasie prasa krajowa i lokalna wykazała szczególne zainteresowanie przyłączeniem Fordonu – samodzielnego miasteczka – do Bydgoszczy. Rezultatem tego wydarzenia było powstanie największej dzielnicy o tej samej nazwie. Największe zainteresowanie skupia się nie na rezultacie tego, co zostało stworzone, lecz na tym, co stało się z Fordonem po jego włączeniu w granice Bydgoszczy.

Koncerty kolęd

6 stycznia 2013, o godz. 17:00, w kościele odbył się koncert połączony z promocją płyty „Niech kolęda nas zjednoczy głosząc chwałę cichej nocy”.

Koncert jest finałem projektu, który odwołuje się do wspaniałej i niestety ginącej tradycji domowego śpiewania kolęd.

Podczas realizacji projektu nagrano 12 tradycyjnych kolęd w wykonaniu dzieci i młodzieży z MDK 5 pod kierunkiem: Moniki Litwin-Dyngosz, Małgorzaty Grabowicz i Michaliny Spychalskiej, również wersję instrumentalną. Do realizacji nagrań zaproszono również znanych bydgoskich muzyków: Macieja Majcherczaka – fortepian oraz aranżacje, Macieja Młocińskiego – kontrabas, gitara basowa, Yuriya Ovsyannikova – flet poprzeczny, saksofon sopranowy, saksofon tenorowy, oraz Piotra Biskupskiego – perkusja. Płytę uzupełniają materiały dydaktyczne opracowane przez studentów Wydziału Humanistycznego UKW pod kierunkiem dr hab. Danuty Jastrzębskiej-Golonkowej oraz dr Agnieszki Rypel.

Projekt realizowany jest przez Stowarzyszenie Fordońska Piwnica Artmuza 5 i MDK 5 ze środków miasta Bydgoszczy.

Autorem i koordynatorem projektu jest Hanna Grześkowiak

Do udanych mogą zaliczyć wieczór ci, którzy 6 stycznia pojawili się w kościele, by kolędować wspólnie z naszym zespołem parafialnym „Boże Żelki”. Młodzi wykonawcy świetnie przygotowali się do występu, prezentując na ekranie teksty wykonywanych kolęd i pastorałek. Zachęcali w ten sposób do włączenia się w kolędowanie przybyłe na koncert osoby. Ciekawa aranżacja utworów sprawiła, że oklaski rozlegały się po każdej wykonanej kolędzie, a zgromadzona publiczność chętnie podchwytывała śpiew. Było też parę mniej znanych kolęd i pastorałek. Wszystkie wykonywane z wielkim zaangażowaniem. I jak na porządną koncert przystało, zespół bisował swoją ulubioną pastorałkę „Skrzypi mróz”.

Tydzień później (13 stycznia) w koncercie kolęd zaprezentowały się dwa chóry parafialne

nasz i z parafii św. Mateusza. (MR)

Szkoła ...ze starych komórek

Zarząd Ogólnopolskiej Pielgrzymki Ministrantów i Lektorów do Grobu Świętego Wojciecha w Gnieźnie *Ministranci 2013* zorganizował w adwencie zbiórkę zużytych telefonów komórkowych. Z wielu starych telefonów już nie korzystamy, w naszych domach zalegały one tylko w szufladach i były szkodliwe dla naturalnego środowiska. Można natomiast odzyskać znajdujące się w nich kruszce, a pieniądze tak uzbierane przeznaczyć na jakiś szlachetny cel. W tym przypadku zostaną one przekazane na budowę szkoły w Afryce, której podjęli się księża werbiści. Zwycięzcami ogólnopolskiego adwentowego wyzwania, za kreatywne podejście do idei zbiórki starych telefonów komórkowych, została służba liturgiczna z naszej parafii. Dziękujemy wszystkim osobom, które przekazały na ten cel stare telefony.

9 marca

Turniej Halowej Piłki Nożnej

Był to Turniej o Puchar Sekretarza Generalnego Konferencji Episkopatu Polski ks. bpa Wojciecha Polaka. Odbywał się w hali Wyższej Szkoły Gospodarki. Na starcie stanęło 16 drużyn z naszej Diecezji, reprezentujących Oazy Młodzieżowe i Domowy Kościół. Oaza z naszej parafii w tych rozgrywkach wzięła udział po raz drugi. Zwyciężyła w klasyfikacji „Duch Drużyny” – na najbardziej oryginalny zespół Turnieju (takie atuty, jak ksiądz w drużynie, liczba dziewcząt grających, oryginalność strojów oraz kreatywność). Nasza ekipa zdobyła od Jury największą ilość punktów na tym właśnie polu.

(ciekawych szczegółów Turnieju – odsyłam do „Głosu św. Mikołaja” w relacji Tomka Rusiniaka; nr 4/2013)

Rekolekcje Wielkopostne pod hasłem „Dlaczego śpicie? Czuwajcie!” wygłosił ks. Dariusz Wesolek.

Wielki Piątek 29 marca

Złożenie Pana Jezusa do Grobu

Instalacja Grobu Pańskiego w naszej świątyni dotykała w tym roku niecodziennej tematyki – problemu transplantacji ludzkich narządów; według słów Ojca Świętego bł. Jana Pawła II w encyklice „Evangelium Vitae”: „Na heroizm naszej codzienności składają się małe lub wielkie gesty bezinteresowności, umacniające autentyczną kulturę życia. Pośród tych gestów na szczególne uznanie zasługuje oddawanie organów, zgodnie z wymogami etyki, w celu ratowania zdrowia, a nawet życia chorym, pozbawionym niekiedy wszelkiej nadziei”.

Dlatego nasz wikariusz ks. Edward Wasilewski zainspirował wykonanie Grobu Pańskiego jako „Podarowanie życia”. Przy Grobie zostały wyłożone tzw. „Oświadczenia woli”. Po osobistej modlitwie i przemyśleniach każdy mógł podjąć decyzję gotowości podarowania komuś życia po swojej śmierci. 600 osób zabrało ulotki informacyjne i „Oświadczenia woli”. „Nie zabieraj swoich narządów do nieba – one są potrzebne tu, na ziemi” – napisał w „Głosie św. Mikołaja” ks. Edward Wasilewski (nr 4/2013)

Niecodzienny wystrój naszego Grobu Pańskiego został pokazany w „Wiadomościach TVP” oraz uhonorowany osobnym podziękowaniem.

Wielkanoc – 31 marca – 1 kwietnia

Kolejny raz w naszej parafii, dnia 8 kwietnia, w Uroczystość Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny, 16 osób, w obecności wikariusza ks. Edwarda, podjęło Duchową Adopcję Dziecka Poczętego.

Tylko trzech minut dziennie potrzeba, aby ocalić poczęte ludzkie życie przed zagładą. Tyle bowiem trwa odmówienie jednej dziesiątki Różańca w intencji ochrony życia poczętego dziecka.

Więcej na temat Duchowej Adopcji można przeczytać w 3 i 4/2013 r. numerze „Głosu św. Mikołaja”.

Nasi Goście

14 kwietnia gościliśmy w naszej parafii niecodziennego artystę – Zygmunta Romanowskiego, który dał swoją osobą świadectwo łaski i Miłosierdzia Bożego.

28 kwietnia gościliśmy w naszej parafii ks. Karola Tomeckiego kapłana diecezji bielsko-żywieckiej.

Ks. Karol od 1994 r. pracuje na wschodniej Białorusi, skąd pochodził Kmicic i jego towarzysze z sienkiewiczowskiego „Potopu” – w dawnym województwie mścisławskim i powiecie orszańskim, na terenie pierwszego rozbioru Rzeczypospolitej. Znajduje się tam także Lenino, skąd kościuszkowcy wyruszyli „najkrótszą drogą” do Polski, forsując rzekę Miereję, po której przebiegała niegdyś przedrozbiorowa granica Rzeczypospolitej. Nieco dalej na wschód znajduje się Katyń, a także Czarnobyl – obie te miejscowości istniały już w czasach Jagiełły. Jest to zatem ziemia okupiona drogocenną krwią, a równocześnie splugawiona i do dziś uznawana za „nieładką”. Białoruś, Mickiewiczowski „kraj lat dziecinnych, gdzie nigdy nie płakał”, stał się jaskinią zbójców.

Sakrament Bierzmowania w naszej parafii

Dnia 22 marca ks. biskup Jan Tyrawa udzielił młodzieży trzeciej klasy gimnazjum Sakramentu Dojrzałości Chrześcijańskiej.

Miesiąc maj w parafii – bogaty w wydarzenia

Tradycyjnie – Nabożeństwa Majowe dla dzieci, młodzieży i dorosłych w kościele, ale także pod krzyżem na starym grodzisku wyszogrodzkim, gdzie przed wiekami stał gród obronny i kościółek św. Magdaleny. Publikacje na temat Wyszogrodu są systematycznie umieszczane w parafialnej gazecie przez naszego historyka p. Henryka Wilka.

W dwóch kolejnych numerach „Głosu” (4 i 5/2013) ukazały się także ciekawe artykuły p. Henryka, związane w jakiś sposób z historią parafii i kościoła. Dotyczą osoby zasłużonego mieszkańca Fordonu; naukowca i publicyisty – Piotra Palińskiego oraz odnalezionego rękopisu jego autorstwa pn. „Dekanat Fordoński”. Sam autor mieszkał już wtedy w Wągrowcu, ale przesłał go w sierpniu 1939 roku na ręce Magistratu, Rady Miasta i burmistrza p. Wacława Wawrzyniaka. Poniżej – fragment rękopisu wyżej wymienionego rękopisu (nie doczekał się wydania drukiem), zamieszczonego w majowym wydaniu gazetki parafialnej

30 maja Uroczystość Bożego Ciała

Tegoroczna Uroczystość Bożego Ciała rozpoczęła się godz. 9:00 Mszą św. w kościele św. Jana Apostoła i Ewangelisty w koncelebrze kapłanów parafii św. Mikołaja i św. Jana. Następnie ruszyła wspólna procesja obu sąsiadujących ze sobą parafii. Procesja przeszła przez naszą stara dzielnicę ulicami: Kapeluszników, Pielęgniarską, Ordynacką, Cechową, Jana Styki, Wyzwolenia i Rynek. Zakończenie procesji nastąpiło w kościele św. Mikołaja. Na trasie procesji – tradycyjnie – cztery ołtarze, przygotowane wspólnie przez wiernych obu parafii.

Ostatni Ołtarz, przygotowany jest zawsze przez parafię św. Mikołaja na rynku, przed pomnikiem pomordowanych i poległych.

W czerwcowym numerze „Głosu św. Mikołaja” ukazała się obszerna informacja ks. Proboszcza kanonika dra Romana Bulińskiego na temat tego wielkiego przedsięwzięcia. Jako kronikarz parafialny uznałam za celowe i zasadne umieszczenie dla potomnych kolejnych informacji, ukazujących się na łamach gazetki parafialnej, dotyczących postępujących prac przy remoncie dachu. Są one podane fachowo, jasno przez nadzorującego prace mgra inż. Jarosława Bobkowskiego. Oddają całą precyzję wykonywanych prac. Prace nad remontem dachu w 2013 r. rozpoczęły się 6 sierpnia i zakończyły terminowo w pierwszych dniach listopada. Dzięki zapobiegliwości ks. Proboszcza i członków Rady Ekonomicznej udało się zgromadzić większość potrzebnych funduszy z różnych źródeł. Ks. Proboszcz na bieżąco informował wiernych o tym, ile winien wynosić wkład samej parafii i ile już udało się od parafian pozyskać. Pracom na dachu świątyni sprzyjała doskonała pogoda, znak szczególnego błogosławieństwa Bożego i opieki Patrona kościoła. Nowopokryty dach prezentuje się imponująco. Będzie pamiątką i pomnikiem dokonań na wiele dziesiątków lat przede wszystkim obecnego ks. Proboszcza Romana Bulińskiego, ale i Parafian oraz Sympatyków naszego zabytkowego kościoła.

Jednym z naszych Sympatyków, co już zostało niejednokrotnie wspomniane, jest redaktor „Expressu Bydgoskiego” p. Marek Chełminiak. Napisał o naszych dokonaniach zarówno w „Głosie” jak i na łamach „Expressu”, co zamieszczone zostało poniżej.

Na pielgrzymim szlaku

1 lipca, tradycyjnie, jak od 34 lat, wyruszyła z naszej parafii piesza pielgrzymka do Matki Boskiej Bolesnej w Chełmnie.

Po porannej Eucharystii, której przewodniczył ks. Darek Kozłowski, pielgrzymi wyruszyli w drogę, aby w Sanktuarium chełmińskim złożyć swoje troski i radości oraz powierzyć Matce Bożej swoje i bliskich intencje. Pielgrzymom towarzyszyli ze śpiewem i fantastyczną animacją klerycy Wyższego Seminarium Duchownego Księża Misjonarzy Wincentego a`Paulo. Organizatorem całości był Sławomir Gulczyński, który zadbał o każdy szczegół na drodze, więc pielgrzymi szli z radością i nawet przebyte kilometry – nie odebrały im uśmiechu. Wigilijne uroczystości (odpust jest 2 lipca) zgromadziły wędrowców na modlitwie, a potem wspólnie posilili się kielbaskami z grilla. A zatem – do zobaczenia za rok!

Międzyparafialna Fordońska Pielgrzymka Piesza

Ci, którzy nie mogą iść na Jasną Górę, mają od wielu już lat możliwość uczestniczenia w pieszej wędrowce pomiędzy fordońskimi kościołami.

Co roku uczestników jest coraz więcej. W tym roku fordońscy pielgrzymi wyruszyli 22 lipca z kościoła św. Mateusza na osiedlu „Bajka”. Następne etapy to: kościół św. Marka, św. Łukasza, św. Jana Apostoła i Ewangelisty oraz nasz, św. Mikołaja.

Procesja Czterech Ewangelistów w ramach Tygodnia Ewangelizacji Bydgoszczy.

Z 1 na 2 sierpnia

– gościliśmy tradycyjnie na noclegu pielgrzymów z Gdańska, podążających na Jasną Górę.

Także, jak co roku, 2 sierpnia – w porze obiadowej, zatrzymują się na odpoczynek pielgrzymi z Chojnic. Członkowie i sympatycy Akcji Katolickiej oczywiście podejmowali, jak zawsze, strudzonych wędrowców obiadem, by mile siły iść dalej.

W niedzielę 4 sierpnia, ks. proboszcz Roman Buliński powitał nowego wikariusza, ks. Zbigniewa Zgolińskiego, przybyłego do nas z parafii Miłosierdzia Bożego w Bydgoszczy.

Niedziela 11 sierpnia

W przeddzień 93 rocznicy wielkiej bitwy warszawskiej, która miała miejsce 15 sierpnia 1920 roku, a także zbliżającego się Święta Wojska Polskiego w Starym Fordonie i naszej parafii miała miejsce niecodzienna Uroczystość – poświęcenia nowego sztandaru Wojska Polskiego. Miała ona przypominać o tych wydarzeniach z naszej historii, które bezpośrednio przyczyniły się do odzyskania i utrwalenia niepodległości.

Najpierw została odprawiona uroczysta Msza św., którą koncelebrowali:

ks. kan. Roman Buliński oraz ks. Bogusław Jerzycki. Eucharystia zgromadziła wielu żołnierzy, ich rodziny, przyjaciół i oficjalnych gości, wśród których nie zabrakło też prezydenta miasta Rafała Bruskiego.

Dalsza część uroczystości, przy pięknej, sierpniowej pogodzie, przebiegała już na Rynku, na placu przed pomnikiem, gdzie nastąpił akt uroczystego poświęcenia i wręczenia sztandaru. Rynek i okolice kościoła wypełniał tłum parafian, mieszkańców innych, fordońskich osiedli. Ppłk Michał Andrzejewski odczytał akt ufundowania,

a następnie ks. kanonik Roman Buliński sztandar poświęcił. Z rąk gen. Dariusza Łukowskiego sztandar przejął ppłk Roman Misiak, prezes Zarządu Okręgu Kujawsko-Pomorskiego Związku Oficerów Rezerwy.

Rodzicami chrzestnymi byli por. Irena Anikiejew i kpt. Eugeniusz Siemaszko.

X Letnie Koncerty Muzyki Organowej i Kameralnej za nami. W środę, 28 sierpnia 2013 r., odbył się koncert finałowy, podczas którego zaprezentowali się artyści z regionu: Ewa Polska-Sawoszczuk – organy (Koronowo) oraz zespół pop-gospelowy Quadrans (Bydgoszcz).

W tym roku koncerty odbywały się w dwóch bydgoskich kościołach: w kościele pw. Świętej Trójcy na Starym Mieście oraz w kościele pw. św. Mikołaja w Starym Fordonie. W każdą środę sierpnia melomani muzyki klasycznej mogli wsłuchiwać się w brzmienie organów, podziwiać barwę instrumentów solowych, poznać młodych i bardzo utalentowanych artystów oraz usłyszeć na żywo kameralne składy chóralne wykonujące bardzo różnorodny repertuar.

Organizatorzy dziękują gospodarzom świątyń za umożliwienie zorganizowania koncertów i udostępnienie organów. Do zobaczenia za rok, znowu w sierpniu...

Ewa Sawoszczuk

8 września

Ksiądz proboszcz, kanonik dr Roman Buliński na Uroczystości Pierwszej Profesji Zakonnej parafianina Dominika Iwańskiego.

Nowicjat Dominika trwał jeden rok, po którym właśnie 8 września złożył pierwsze śluby zakonne do Towarzystwa św. Franciszka Salezego. Na tę Uroczystość zostali zaproszeni księża z tych parafii, z których pochodzili nowicjusze; stąd obecność naszego ks. Proboszcza. W koncelebrewanej Mszy św. udział wzięło ponad 40 kapłanów. Przewodniczył ks. Andrzej Wujek – Inspektor Warszawski.

Na łamach wrześniowego numeru „Głosu” rodzice wraz z Dominikiem dziękowali ks. Proboszczowi za obecność na tej ważnej dla młodego człowieka uroczystości.

1 Fordońska Noc Sztuki.

Przedsięwzięcie zorganizowały nauczycielki Zespołu Szkół nr 20 przy ul. Sielskiej: Hanna Kasica, Ewelina Rejs i Barbara Gierszewska. Pomysł bardzo trafiony; zgromadził wręcz tłumy uczestników, pragnących poznać stare dzieje Fordonu, jak i uczestniczyć w atrakcyjnych punktach programu. Po raz pierwszy od kapitalnego remontu można było wejść do fordońskiej synagogi, obejrzeć oryginalną wystawę; uczestniczyć w warsztatach. Fordoński historyk p. Henryk Wilk oprowadzał chętnych po ciekawszych miejscach dzielnicy (miasta). Oczywiście nasz ks. Proboszcz wsparł dzieło; w kościele był wykład na temat historii Fordonu dra Tomasza Kawskiego UKW; koncert zespołu "Sondi Avaruus" pn. „Dźwięki mis tybetańskich i Msza św. w języku łacińskim. Jak zapewniały organizatorki – Fordońska Noc Sztuki – będzie kontynuowana w przyszłości. Szczegóły – można znaleźć w numerze 9/2013 – „Głosu św. Mikołaja.

Niedziela 15 września

Minęło 15 lat od powstania naszego Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej. Uroczystość był obchodzony ten może skromny, ale jakże owocny w działalności w parafii Jubileusz. Mszę św. odprawił opiekun duchowy diecezjalnego oddziału AK ks. Krzysztof Panasiuk w koncelebrze z parafialnym opiekunem ks. Romanem Bulińskim. Wśród gości była prezes Diecezjalnego Oddziału AK Hanna Marchlik oraz prezesi i członkowie pozostałych oddziałów AK diecezji bydgoskiej. W animację Mszy św. włączyli się członkowie parafialnej AK, a całość uroczystości uświetnił śpiew naszego chóru parafialnego pod dyrekcją. Izabeli Wojciechowskiej.

Po uroczystościach w kościele odbyło się sympatyczne spotkanie przy kawie, w którym uczestniczyli też nasi goście. Na ręce ks. Proboszcza i prezes naszego oddziału Agnieszki Maternowskiej – nasi goście złożyli kwiaty i życzenia naszemu parafialnemu oddziałowi z okazji Jubileuszu.

2 października 74 rocznica egzekucji na mieszkańcach Fordonu

Pamięci zamordowanych 2 października 1939 roku ośmiu obywateli miasta poświęcona była wieczorna Uroczystość. Oprócz Mszy św. w intencji pomordowanych Oaza Młodzieżowa naszej parafii przygotowała i zaprezentowała nastrojową i bogatą w treści patriotyczne wieczornicę i Apel Poległych w opracowaniu Tomka Rusiniaka. Była stosowna muzyka; recytacje wierszy okolicznościowych, napisanych specjalnie na tę uroczystość, autorstwa Agnieszki Tryki i Tomka Rusiniaka. (całość można prześledzić w 10/2013 numerze „Głosu”) po uroczystościach w kościele – wszyscy udali się na zewnątrz świątyni, by złożyć kwiaty, zapalić znicze pod tablicą pamiątkową na murze kościoła, gdzie widnieją nazwiska rozstrzelanych: Wacław Wawrzyniak, ks. Hubert Szuman, ks. Hubert Raszkowski, Benon Kaszewski, Albin Piotrowski, Waldemar Podgórski, Stefan Zalesiak, Polikarp Ziółkowski.

Redaktor „Expressu Bydgoskiego” Marek Chełminiak, nasz stały korespondent, autor wielu artykułów o naszej świątyni, współtwórca Albumu Kościoła św. Mikołaja – przeprowadził wywiad z Jolantą Gackowską, wnuczką Wacława Wawrzyniaka, ostatniego, przedwojennego burmistrza Fordonu, zamordowanego 2.10.1939 roku podczas egzekucji na rynku, pod murem kościoła. Zarówno program wieczornicy z okazji 74 rocznicy rozstrzelania obywateli Fordonu, jak i rozmowę z p. Jolantą – można prześledzić w październikowym numerze 2013 r. „Głosu św. Mikołaja”.

We wtorek, 15 października, obchodziliśmy w parafii **80** rocznicę konsekracji naszego kościoła św. Mikołaja. O godz. 18:30 została odprawiona w tej intencji Msza św.

Uroczysta konsekracja naszej świątyni odbyła się przed 80 laty, 15 października 1933 roku. Dokonał tego sufragan chełmiński, ks. biskup Konstantyn Dominik.

„Kurier Bydgoski” z dnia 17.X.1933 roku zamieścił obszerną relację z konsekracji naszego kościoła. Przedruk tej relacji, a także historię budowy można znaleźć w „Głosie św. Mikołaja”, w 10 numerze 2013 r.

Nr. 239

Wtorek, dnia 17 października 1933 r.

10 gr.

Przedpłata

w administracji, agencjach miejscowych i za miejscowych miesięcznie . . . 1,95 zł
Przez roznościeleń 2,25 zł
Pocztą 2,34 zł
W razie wypadków spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie, strąków, lub t. p. wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonenci nie mają prawa do odszkodowania. Rękopisów redakcja nie zwraca. Redaktor naczelny przyjmuje od 12 do 13. Telefony redakcji nr. 304 i nr. 1044. Konto P. K. O. Poznań nr. 206 382.

KURJER BYDGOSKI

ROK DWUNASTY

(Gazeta Bydgoska)

szczych stronach 85 gr. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. Drobne ogłoszenia: napisowe słowo 15 groszy, każde dalsze słowo 10 groszy. Ogłoszenia na ten sam dzień przyjmuje się tylko do godziny 11-tej przed południem. Telefon administracji nr. 352.

Ogłoszenia

25 gr wiersz milimetr. na stronie 6 lam. Reklamy na stronie 4 lam. szerokość 67 milim.: za tekstem milim. 60 gr, w tekście: na pierwszej stronie 1,50 zł, na trzeciej i drugiej stronie 1 zł, na dalszych

Wydawca: Drukarnia Pawłowskiego, właściciel Edward Pawłowski, Bydgoszcz, ulica Marszałka Focha nr. 18.

Prastary Fordon pamiętający zapewne Polskę Piastów, Jagiellonów, Polskę wielką mocarstwową i tą, która przez długie lata jęczała w okowach niewolniczych, przeżywał w dniu wczorajszym wielką uroczystość, uroczystość, konsekracji nowo zbudowanego kościoła. I przyznać trzeba, że mieszkańcy nadwiślańskiego grodu przygotowali się do uroczystości niezwykle starannie. Miasto już w sobotę przybrało odświętną szatę – domy przybrano zielenią, postawiono osiem bram tryumfalnych, wieszono sztandary.

Nowozbudowany kościół położony uroczno na rynku fordońskim, okolony wieńcem prastarych drzew, posiadał w zamierzonych stuleciach swoich poprzedników. Kronikarze wspominają, iż w roku 1583 wybudowano obok pierwotnie już istniejącego kościoła nowy kościółek (tuż obok okopów wyszogrodzkich) pod nazwą św. Marji Magdaleny. Kościół ten już w niecałe 150 lat później nie istniał. Następnie z tych samych kronik dowiadujemy się o pobudowaniu kościoła pod wezwaniem św. Mikołaja. Skromny ten kościółek, nie posiadający ani zabytków cennych, ani wartości zabytkowej, zachował się aż do ostatnich lat. Wskutek pospiesznego wzrostu liczby wiernych, która w przeciągu lat kilku doszła z 1700 do przeszło 4000 dusz, mały kościółek okazał się niewystarczającym (np. w niedzielę nie mógł pomieścić ani połowy wiernych). W roku 1924 ks. Bolesław Piechowski, ówczesny administrator tamtejszej parafii, rzucił myśl powiększenia kościoła. Inicjatywa ks. Piechowskiego nie pozostała bez echa. Odrazu bez rozgłosu przystąpiono do realizowania wielkiego dzieła. Zawiązał się w tym celu specjalny komitet budowy kościoła parafjalnego w Fordonie, do którego oprócz ks. proboszcza weszli pp. Płotka, Bross, Szrejber, Czekajewski i Lutkowski. Dzięki ofiarności miejscowego obywatelstwa zakupiono część materiału budowlanego, lecz do urzeczywistnienia tak upragnionego i koniecznego celu na wskutek braku gotówki i niemożliwości osiągnięcia pożyczki nie było możliwe. Parafia sama, składająca się w przeważnej części z ludu roboczego i małorolnych, zasiedziały na lekkich ziemiach, nie mogła nawet pomyśleć o tem, ażeby bez subwencji rządu rozpocząć prace nad rozbudowaniem kościoła. Z chwilą objęcia, przez ks. Pruszkę administracji parafii fordońskiej, rozpoczęte przez jego poprzednika dzieło weszło w fazę realizacji. W roku 1928 Jego Eminencja ks. biskup dr. Okoniewski dokonał poświęcenia kamienia węgielnego.

Rozpoczęto następnie budowę świątyni pańskiej. Budowa ta powoli podnosząca się ku górze, dała świadectwo wielkiej ofiarności katolickiego społeczeństwa fordońskiego. Następca ks. Pruszkę, ks. proboszcz Gostomski, wytrwale pracował nad dokończeniem świątyni, która w roku bieżącym doczekała się swego poświęcenia.

Zanim omówimy krótko uroczystości związane z poświęcaniem świątyni fordońskiej, uważamy za stosowne wyrazić podziw dla wspaniałomyślnych ofiarodawców, którzy zbudowali świątynię naprawdę wspaniałą. Nowy kościół zbudowany kosztem 260.000 zł, projektował arch. Cybichowski z Poznania. Budowlę wznosił budowniczy Jarecki z Bydgoszczy. Kościół mogący obecnie pomieścić z łatwością wszystkich wiernych, jest pomnikiem wdzięczności katolickiego Fordonu za odzyskaną wolność.

Przyjęcie ks. biskupa Dominika

W ubiegłą sobotę popołudniu mieszkańcy Fordonu uroczystie powitaj biskupa Dominika, przybyłego do Fordonu w zastępstwie ks. biskupa dr. Okoniewskiego, będącego w Ziemi Świętej. Koło poczty ustawił się szpaler z członków miejscowych organizacji. Przybyli przedstawiciele miejscowych urzędów z p. burmistrz Wawrzyniakiem na czele. Między innymi widzieliśmy także p. starostę dr. Nowaka z Bydgoszczy.

Tłumy złożone z kilku tysięcy wiernych z niecierpliwością oczekiwały przybycia wysokiego dostojnika kościelnego. Kilka minut po trzeciej samochodem ze strony Bydgoszczy przybył J. Em. ks. biskup Dominik, którego w imieniu obywatelstwa serdecznymi słowami powitał p. burmistrz Wawrzyniak. Nastąpiło uroczyste wprowadzenie ks. biskupa do kościoła parafialnego, gdzie ks. proboszcz Gostomski wygłosił kazanie powitalne. Ks. proboszcz Gostomski między innymi wyraził wielkie uznanie dla miejscowego społeczeństwa za niebywałą ofiarność. Tego samego dnia J. Em. ksiądz biskup Dominik dokonał bierzmowania 800 osób.

Konsekracja kościoła

Uroczystości wczorajsze rozpoczęły się o godz. 7 rano celebrowaną przez J. Em. biskupa Dominika mszą św. Po nabożeństwie ks. biskup dokonał konsekracji kościoła w otoczeniu 30 księży. W międzyczasie wygłoszono podniosłe kazanie do zgromadzonych na Rynku tłumów wiernych, poczem odprawiono pontyfikalną mszę św.

Wieczorem delegaci miejscowych organizacji złożyli hołd dostojnemu gościowi, ks. biskupowi Dominikowi.

W dniu dzisiejszym rano ks. biskup dokonał bierzmowania w zakładzie karnym dla kobiet, poczem żegnany przez obywatelstwo opuścił Fordon.

Kłysz.

Główna uroczystość, związana z Jubileuszem 80-lecia konsekracji kościoła – była połączona z odpustem parafialnym św. Mikołaja w dniu 6 grudnia i poświęceniem, przez bpa Jana Tyrawę, pamiątkowej tablicy.

W kościele św. Mikołaja nie było żadnego zewnętrznego znaku upamiętniającego budowniczych kościoła ani jego konsekratora. Pan Henryk Wilk i pan Jerzy Rusiniak (jednocześnie autor inskrypcji) wyszli z inicjatywą zamontowania tablicy, która by pełniła taką rolę, a zarazem była wyrazem wdzięczności dla wszystkich, którzy świątynię wznosili. Myśl była przednia, jednak realizację pomysłu postanowiono odłożyć do okrągłej rocznicy konsekracji i do zakończenia prac remontowo-konserwatorskich. Chcieliśmy bowiem uczcić rocznicę konsekracji konkretnym dziełem odnowy, a nie tylko samym zawieszeniem pamiątkowej tablicy.

24 listopada w bydgoskim kościele pw. Chrystusa Króla odbyło się Diecezjalne zakończenie Roku Wiary. Przedstawiciele wszystkich parafii z diecezji bydgoskiej, także i z naszej, dziękowali za szczególny czas ostatnich dwunastu miesięcy. Eucharystii przewodniczył ksiądz biskup Jan Tyrawa, który przypomniał ogłoszenie Roku Wiary przez papieża Benedykta XVI.

Na zakończenie Eucharystii ksiądz biskup Tyrawa wręczył przedstawicielom wszystkich parafii egzemplarz Pisma Świętego oraz „Księgę pamiątkową spotkań ze Słowem Bożym w rodzinach”.

Zadanie:

„Bydgoszcz, kościół pw. św. Mikołaja, wymiana pokrycia dachowego oraz instalacji odgromowej nawy głównej z naprawą więźby dachowej” dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu: „Dziedzictwo kulturowe i priorytet 1. Ochrona zabytków”.

Ponadto sponsorami remontu dachu są: Kujawsko-Pomorski Urząd Marszałkowski i Miejski Konserwator Zabytków.

Sprawozdanie duszpasterskie za rok 2013

Z małym opóźnieniem przedstawiam sprawozdanie za 2013 r. oraz przekazuję przemyślenia i refleksje kolędowe.

Kolędę przyjęło 2.064 rodzin. Nie przyjęło 1.137 rodzin, co stanowi 36% wszystkich rodzin w parafii. W porównaniu z poprzednim rokiem, nie zaszła zasadnicza zmiana. Można jedynie zauważyć znikomą poprawę, bowiem liczba rodzin nie przyjmujących kolędy zmniejszyła się w tym roku o 0,5%. Dziękuję wszystkim, którzy otworzyli swoje drzwi. Była to bowiem okazja do spotkania ze swoim duszpasterzem, do rozmowy, podzielenia się uwagami, sugestiami, postulatami. W czasie wizyty duszpasterskiej spotkaliśmy się z życzliwością, usłyszeliśmy także słowa podziękowania i wdzięczności za dotychczasowe dokonania. Wielu parafian z wielką dumą i radością wypowiadało się o pięknie naszego kościoła. Dziękujemy bardzo serdecznie za ofiary kolędowe, tym bardziej że złożone w tych ciężkich czasach.

W 2013 r. mieliśmy 99 chrztów, 57 ślubów i 91 pogrzebów. Dla porównania – w 2012 r. chrztów było 100, ślubów 72, a pogrzebów 83.

Na 99 dzieci ochrzczonych w ubiegłym roku, 24 pochodziło z wolnych związków. Niestety, rodzice tych dzieci, nie mający żadnych prawnych przeszkód w zawarciu sakramentalnego małżeństwa, świadomie i dobrowolnie zrezygnowali z tak potrzebnego sakramentu. Konkubinat to jedna z największych plag wśród narzeczonych. Niestety, istnieje społeczne przyzwolenie na wolne związki, często także ze strony rodziców, a nawet dziadków, co budzi zdziwienie i niepokój.

Parafia to wspólnota wspólnot – to soborowe określenie parafii. Takich wspólnot w naszej parafii mamy wiele. Przyjrzyjmy się im.

Są Siostry Miłosierdzia, które prowadzą „Kącik”, w którym dzieci spędzają kilka godzin dziennie i otrzymują tam pomoc i wsparcie. Siostry swoją opieką obejmują także chorych w parafii. Współpraca między Siostrami a parafią układa się wzorowo.

Mamy grupę ministrantów (28). Są to chłopcy ze szkoły podstawowej i gimnazjum, którzy podejmują służbę liturgiczną w niedziele i dni powszednie. W wolnym czasie spotykają się na zajęciach formacyjnych i sportowych.

Jest w parafii bardzo liczna grupa lektorów (42). Rekrutują się oni z młodzieży z gimnazjum, ze szkół średnich, a także studentów i dorosłych. W czasie liturgii czytają słowo Boże oraz pomagają w przygotowaniu dekoracji w naszej świątyni (grób Pański, żłobek).

Od kilku lat mamy nadzwyczajnych szafarzy Komunii św. (8). Panowie ci pomagają w rozdzielaniu Komunii św., roznoszą Ją do chorych po domach oraz w czasie liturgii czytają słowo Boże.

Cieszy bardzo fakt, że mamy w parafii wolontariat młodzieży (12). Jest to grupa, która współpracuje z oddziałem Caritas diecezji bydgoskiej, pomaga Akcji Katolickiej, uczestniczy w zbiórkach żywności w sklepach, pomaga w przygotowywaniu spotkań wigilijnych dla dzieci z rodzin ubogich, a także w organizowaniu i przeprowadzaniu festynów parafialnych. Młodzież ta odwiedza także chorych w ich domach.

W zeszłym roku zostało powołane do życia koło biblijne (20). Uczestnicy tego kręgu raz w miesiącu mają spotkania, na których poznają, jak interpretować, czytać i korzystać z Biblii w życiu duchowym.

Mamy także scholę dziecięcą (18). Dziewczynki, które do niej należą, śpiewają na Mszy św. z udziałem dzieci, biorą udział w festiwalach religijnych i wspólnym kolędowaniu.

Jest u nas także zespół młodzieżowy (10). Należą do niego uczniowie szkół średnich i studenci. Śpiewają oni na Mszy św. z udziałem młodzieży, uczestniczą w festiwalach religijnych, a w okresie Bożego Narodzenia – we wspólnym kolędowaniu. Są twórczy, rozwijają się, nagrali dwie płyty.

W parafii mamy prężną oazę młodzieży (20). Młodzi spotykają się na rozważaniu Bożego słowa w każdy piątek, a w czasie wakacji wyjeżdżają na rekolekcje oazowe.

W parafii jest także oaza Dzieci Bożych (10). W każdy piątek gromadzą się one na celebracjach liturgicznych, a w czasie wakacji wyjeżdżają na rekolekcje oazowe.

Istnieje też oaza rodzin – Domowy Kościół (4 małżeństwa). Spotykają się raz w miesiącu, w czasie wakacyjnym uczestniczą w rekolekcjach oazowych, a także biorą udział w akcjach na terenie całej diecezji.

Młodzi przygotowujący się do zawarcia sakramentalnego związku małżeńskiego korzystają z poradni rodzinnej. Poradnię tę w naszej parafii prowadzi jedno małżeństwo. Małżonkowie ci służą młodym swoją radą, wiedzą, doświadczeniem i pomocą. Potrzebna byłaby w poradni kolejna para małżeńska, bowiem wielu młodych ludzi zawiera związek małżeński w naszym kościele.

Istnieje też w parafii Rada Ekonomiczna, która wspiera wszelkie inicjatywy remontowo-budowlane.

Od kilku lat mamy chór parafialny. Chórzyści uświetniają uroczyste Msze św., a także dają koncerty.

Członkowie Żywego Różańca gromadzą się w każdą pierwszą niedzielę miesiąca na adoracji Najświętszego Sakramentu i wspierają parafię codzienną modlitwą różańcową.

Akcja Katolicka (17) i parafialny zespół Caritas (8) działają prężnie. Odsyłam do tegorocznego sprawozdania w „Głosie Świętego Mikołaja”. Można tam zapoznać się z dokonaniem członków Akcji Katolickiej.

Apostolstwo zbawczego cierpienia (4) dopiero się zawiązuje. Mam nadzieję na jego rozwój.

Przy parafii działa Grupa AA „Trzeźwość”. Jej członkowie wspierają się wzajemnie w kroczeniu drogą trzeźwości.

Mamy też zespół redakcyjny „Głosu Świętego Mikołaja”. Robi on wszystko, by nasza gazetka docierała do parafian regularnie, w atrakcyjnej formie, z aktualną i budującą treścią.

Pragnę podziękować wszystkim bez wyjątku. Nie będę wymieniał nikogo z imienia i nazwiska. Bardzo serdecznie dziękuję wszystkim wspólnotom, dziękuję ministrantom, lektorom, nadzwyczajnym szafarzom, człon-

kom koła biblijnego, scholce i zespołowi muzycznemu, oazie młodzieży, oazie Dzieci Bożych, oazie rodzin, parze małżeńskiej prowadzącej poradnię rodzinną, chórowi parafialnemu, członkom Akcji Katolickiej, parafialnemu oddziałowi Caritas, Radzie Ekonomicznej, zespołowi redakcyjnemu „Głosu Świętego Mikołaja”, członkom Żywego Różańca, a także członkom apostołstwa zbawczego cierpienia. Dziękuję wszystkim za poświęcony czas i pełne zaangażowanie, dziękuję księżom, Siostrom Miłosierdzia, pani organistce, pani gospodyni i panu kościelnemu oraz liderom powyższych grup.

Sprawy materialne.

Przeprowadziliśmy kapitalny remont dachu kościoła:

zdemontowano i wymieniono wszystkie dachówki na całym kościele, uprzednio całość przykryto specjalistyczną folią, więźba dachowa została naprawiona, wzmocniona, uzupełniona i zaimpregnowana, czyli zabezpieczona przeciwko wilgoci, owadom, grzybom, glonom oraz nasączona preparatami ogniochronnymi, wymieniono wszystkie łąty, wzmocniono konstrukcję dachu celem odciążenia łukowych nadproży okiennych (elementy wzmacniające to konstrukcja stalowa o łącznej wadze ponad pięciu ton), elementy stalowe połączono metodą spawania oraz skręcania śrubami, wymurowano filarki, które stanowią podporę dla belek stalowych, a także wykonano betonowe wylewki (zbrojone prętami stalowymi).

Przy każdej dotacji wymagany jest własny wkład parafii. Do końca 2013 r. nie udało się go zebrać. Pierwszy raz, w ciągu 25 lat, weszliśmy w nowy rok z zadłużeniem. Dług ten, dzięki gospodarczym kolektom w styczniu i lutym, został spłacony.

Kapitalny remont dachu kościoła to w ciągu ostatnich 25 lat najbardziej kosztowna inwestycja. Remont, zaplanowany na cztery lata, udało się zakończyć, w co trudno uwierzyć, w dwa lata. To niewątpliwie nasze wspólne wielkie dzieło i dokonanie. Jest z czego się cieszyć. Za to poważne osiągnięcie dziękuję Bogu, a także Wam, Drodzy Parafianie. Dziękuję bardzo serdecznie fachowym i kompetentnym doradcom, bez których nie byłoby tego osiągnięcia. W ciągu ostatnich dwóch lat miałem to szczęście spotkać w końcu ludzi, dla których dobro parafii jest absolutnym priorytetem. To dlatego właśnie pomoc ich okazała się tak skuteczna. Owocem jej jest zakończenie remontu dachu w ciągu dwóch lat oraz bardzo, bardzo poważne obniżenie kosztów całego przedsięwzięcia. Serdeczne podziękowanie składam także wysokiej klasy wykonawcy.

Inne poważne wydatki – to wszelkie opłaty stałe. Są to opłaty za prąd, gaz, pensje, opłaty na cele diecezjalne, na nasze seminarium, na uczelnie katolickie, Caritas, Nuncjaturę, utrzymanie ks. emerytów, a także kolekty na budowę nowych kościołów, na zakony kontemplacyjne i budowę domu księży emerytów.

Trzecia grupa to wydatki konieczne, uprzednio nieplanowane, które wymogło samo życie:

krata przy głównym wejściu do kościoła, po włamaniu i uszkodzeniu, została naprawiona, wzmocniona i zabezpieczona,

zakupiliśmy przenośny zestaw pielgrzymkowy z dwoma mikrofonami bezprzewodowymi (potrzebne na procesję Bożego Ciała),

wycięto wiele suchych drzew na cmentarzu oraz 2 przy kościele. Koszt tej wycinki wyniósł kilkanaście tysięcy złotych,

zostało naprawione, uzupełnione i zakonserwowane ogrodzenie plebanii i kościoła,

w domu katechetycznym:

naprawiono dach, wymieniono część dachówek i założono blacharkę,

przeprowadzono remont pomieszczeń domu katechetycznego: wymalowano salki i korytarz, założono wodę, WC, gaz, zainstalowano nowe ogrzewanie (zakupiono piec centralnego ogrzewania i kaloryfery do 7 salek),

na początku tego roku uległ poważnej awarii piec centralnego ogrzewania. Niespodziewany remont pieca był bardzo kosztowny, bowiem wyniósł 8.560 zł. Na ten cel przeznaczaliśmy kolektę gospodarczą z marca.

W miesiącu kwietniu, kolektka gospodarcza będzie przeznaczona na uzupełnienie zapłaty za remont pieca (kolektka marcowa nie wystarczyła na zapłacenie całości), na wymianę konstrukcji kapliczki św. Mikołaja i drugiej od ul. Wyzwolenia oraz położenia nowych (takich jak na dachu kościoła) dachówek.

Kolejna sprawa gospodarcza dotyczy finansowania „Głosu Świętego Mikołaja”. Szata graficzna miesięcznika, kolor oraz papier są bardzo dobrej jakości. To kosztuje. Wielu parafian tego nie zauważyło. Z przykrością muszę powiedzieć, że co miesiąc dokładam do „Głosu Świętego Mikołaja” około 350-450 zł. Licząc tylko 400 zł miesięcznie razy 11 (tyle w ciągu roku jest wydań naszej gazety) otrzymujemy kwotę 4.400 zł rocznie.

Z kolei suma ta pomnożona przez 16 (tyle lat wydajemy naszą gazetę) wynosi około 70 tysięcy zł. Po takim przeliczeniu przeraziłem się. Za taką sumę można by było w parafii wiele dobrego dokonać. By uniknąć strat, cena naszej gazety powinna wynosić przynajmniej 2 zł. Mam nadzieję, że parafianie nadal chcą, by gazeta się ukazywała, dlatego w całości pokryją wszelkie koszty z nią związane. Nie chodzi tu przecież o wielkie sumy.

Co będziemy robić w tym roku?

Wielu z nas z radością i dumą spogląda na odnowione wnętrze kościoła, a ostatnio na nowy dach. Pozostała jeszcze do ponownego remontu elewacja kościoła, bowiem poprzednie prace w tym zakresie były prowadzone przeszło 20 lat temu. Pragnę podjąć się jeszcze tego zadania, by następnemu proboszczowi przekazać całkowicie odnowiony kościół. Jest to moim marzeniem. Dlatego do końca mojej posługi w tej parafii będę otaczać nieustanną pieczę i troskliwością naszą świątynię.

W tym roku zostanie przeprowadzony remont części elewacji oraz wykonana izolacja pozioma kościoła.

Z Urzędu Marszałkowskiego otrzymaliśmy na ten cel dotację w wysokości 100.000 zł. Wymagany wkład własny parafii wyniesie dokładnie 51.515 zł. Środki te będziemy starali się zebrać w kolektach gospodarczych w każdą drugą niedzielę miesiąca, począwszy od maja aż do końca roku, a także w składanych przez rodziny jednorazowych ofiarach. O te ofiary proszę tylko tych, którzy mogą je złożyć bez uszczerbku dla standardu życiowego swojej rodziny.

Jeszcze raz dziękuję wszystkim za wsparcie, pomoc i troskę o naszą świątynię. Proszę także o ducha gorliwości w służbie Bożej i w codziennym życiu chrześcijańskim.

Ks. Roman Buliński
proboszcz

Opracowanie: Aleksandra Biernacik

Zdjęcia: Jerzy Rusiniak